

Udskriftsdato: 25. december 2025

KEN nr 11073 af 03/06/2008 (Gældende)

Ligestillingsnævnets afgørelse

Ministerium: Social- og Boligministeriet

Journalnummer: 2007-6636

Ligestillingsnævnets afgørelse

J.nr. 2007-6636

En kommunes beslutning om at udvide en svømmehals åbningstid med en time kun for kvinder var ikke i strid med ligestillingsloven, idet den var omfattet af reglerne i bekendtgørelse om initiativer til fremme af ligestilling.

En mand klagede over, at en svømmehal afholder "kvindesvømning" en aften om ugen, hvor svømmehallen holder åben en time længere kun for kvinder. Manden gjorde gældende, at dette er et udtryk for diskrimination, idet alle mænd bliver udelukket på grund af deres køn. Manden mente endvidere, at der ikke kan siges at være tale om et legitimt formål. Kommunen gjorde gældende, at beslutningen om at udvide svømmehallens åbningstid specielt for kvinder, er en del af kommunens ønske om, at der skal være idrætstilbud til alle, og at kvinder, der af forskellige årsager ikke ønsker at vise sig i badetøj foran det andet køn, skal have mulighed for at dyrke svømning. Kommunen mente endvidere, at tiltaget er hjemlet i en bekendtgørelse fra Ligestillingsministeren.

Ligestillingsnævnet fandt, at Ligestillingsministerens bekendtgørelse må forstås således, at den giver hjemmel til den ordning som klagen vedrører, hvorfor ordningen ikke er i strid med ligestillingsloven.

Sagen drejer sig om en kommunes beslutning om udvidelse af den ugentlige åbningstid med en time kun for kvinder i en offentlig svømmehal.

Ligestillingsnævnets afgørelse—Klagen tages ikke til følge. —**Sagsfremstilling**—Den 9. september 2003 vedtog Kultur-, Fritids- og Idrætsudvalget i Gladsaxe kommune, at godkende en indstilling fra brugerbestyrelsen om, at svømmehallen i Bagsværd Svømmehal i en 1-årig forsøgsperiode skulle holde åbent kun for kvinder fra kl. 20-21 én gang om ugen. Samtidig skulle personalet i svømmehallen alene bestå af kvinder. —Baggrunden for dette var, at svømmehallen havde fået henvendelser fra muslimske kvinder, der ønskede at benytte svømmehallen uden for almindelig åbningstid, da de ikke må vise sig i badetøj, hvis der er mænd i svømmehallen. —Forslaget blev vedtaget under forudsætning af, at Ligestillingsministeriet gav dispensation fra ligestillingslovens regler, og at Kulturministeriet gav dispensation fra Ligebehandlingslovens bestemmelser om, at mænd og kvinder skal have lige arbejdsvilkår. —Ligestillingsministeren udstedte den 29. marts 2004 i medfør af § 3, stk. 2, og § 6 i ligestillingsloven og § 13, stk. 3, i ligebehandlingsloven en bekendtgørelse nr. 233 om initiativer til fremme af ligestilling, hvis § 6 er sålydende: —"Det er tilladt at etablere hold og undervisning mv. for det ene køn inden for idræt, herunder svømning mv. Det gælder både i private foreninger og inden for den offentlige forvaltning" —Bekendtgørelsen er afløst af bekendtgørelse nr. 340 af 10. april 2007 om initiativer til fremme af ligestilling, hvori ordlyden af § 6 er uændret. —Kommunens beslutning om den udvidede åbningstid var uændret, da sagen blev indbragt for Ligestillingsnævnet ved mail af 3. december 2007. —**Parternes påstande**—**Klageren** har påstået, at "kvindesvømning" hvor mænd bliver udelukket fra at befinde sig i svømmehallen, er i strid med ligestillingsloven —**Indklagede** har påstået frifindelse. —**Parternes argumenter**—**Klageren** har til støtte for sin påstand anført at det er i strid med ligestillingsloven når en svømmehal udelukker et bestemt køn uden legitimt formål —Han gør i den forbindelse gældende, at der ikke er tale om et legitimt formål, men diskrimination, når alle mænd bliver udelukket, blot fordi nogle kvinder finder deres tilstedeværelse ubehagelig. Det er nedværdigende som "uskyldig mand", at blive betragtet som uønsket alene på grund af sit køn. —**Indklagede** har til støtte for frifindelsespåstanden anført, at beslutningen om udvidelse af åbningstiden for kvinder er i tråd med indklagedes ønske om,

at der skal være et idrætstilbud for alle. Formålet med tilbuddet er, at give de kvinder, der af forskellige årsager som f. eks. blufærdighed, udseende, handicap, religion eller andet ikke bryder sig om at vise sig i badetøj for det andet køn, mulighed for at dyrke svømning. "Det er kommunens holdning, at ligestillingsloven ikke forhindrer forskelsbehandling, når der er tale om et legitimt mål. Kommunen finder at tilbuddet opfylder dette kriterium, og henviser til bemærkninger til lovforslag L 137 06/07, hvoraf det fremgår, at forskelsbehandling kan accepteres ved tilrettelæggelse af sportsaktiviteter. "Ligestillingsnævnets bemærkninger og konklusion" Ligestillingsministerens bekendtgørelse nr. 340 af 10. april 2007 om initiativer til fremme af ligestilling er udstedt med hjemmel i ligestillingsloven (lov nr. 1527 af 19. december 2004 som ændret ved lov nr. 574 af 24. juni 2005 og lov nr. 452 af 22. maj 2006) § 3, stk. 2. "Ligestillingsnævnet finder, at § 6 i ligestillingsministerens bekendtgørelse må forstås således, at den giver hjemmel til den ordning, som klagen vedrører.

"Ligestillingsnævnet har tidligere i en afgørelse (17/2004) truffet afgørelse i en sag vedrørende samme klagetema og samme svømmehal. Ifølge afgørelsen kom nævnet frem til, at ordningen ikke var i strid med ligestillingsloven. Ombudsmanden behandlede senere en klage over Ligestillingsnævnets afgørelse og fandt ingen anledning til kritik af nævnets afgørelse. "Herefter finder Ligestillingsnævnet, at ordningen ikke er i strid med ligestillingsloven eller ligebehandlingsloven, hvorfor klagen ikke tages til følge. "<2007-6636>